

Въ тѣснитѣ улици на китайскитѣ градове има винаги навалица и голѣмъ шумъ. Безъ работа никой не зѣпа, всички бързатъ по работата си. Улицитѣ изглеждатъ пѣстри отъ едноетажни и двоетажни здания, украсени съ оригинална рѣзба, чудни врати и стрѣхи. Покривитѣ на къщитѣ сж съединени помежду си така, че образуватъ втора, горня улица,

на която има сжщо такава навалица, както долу.

Цзо и Чао се качили горѣ: отъ тамъ градътъ се виждалъ още по-красивъ и оригиналенъ. Тукъ-тамѣ по хълмоветѣ се издигали църкви съ грозни идоли. На хубави носилки седѣли важни *мандарини* и знатни госпожи въ пѣстри облѣкла и съ високи прически, на които не рѣдко имало помѣстени малки клѣтки съ птички или букети отъ цвѣтя.

Изъ улицитѣ се срѣщали и други такива малки продавачи, като Цзо и Чао, които продавали гължби, лястовичи гнѣзда, шурци и червейчета, които жителитѣ на Небесната империя много обичатъ.

